

MARIBORSKI VEČERNIK „JUTRA“

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2455
Izda se razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri, Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din, Oglasi po ceniku, Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani, Poštni številni račun št. 11.409

Naše veliko slovensko zlo

KLIC VSEM TISTIM, KI LAHKO POMAGAJO.

Dasi je poljedelstvo tudi pri nas v Sloveniji še vedno poklic večine prebivalstva, so obrt, trgovina in industrija tako razvite, da nam povzročajo v sedanji vseobsejni krizi mnogo več težav in skrbi, kakor jih imajo ostale, izrazito agrarne pokrajine naše države. Zaradi zmanjšanja kupne moči kmečkega prebivalstva pri nas in drugod in zaradi oslabilosti splošnega trga je bila naša industrija prisiljena omejiti ali zapreti svoje obrate; isto je storila rudniška industrija, a trgovina in obrt sta se morali omejiti na golo življenje. Tako se je zgodilo, da je brezposelnost v Sloveniji, ki že prej ni mogla preživljati vseh svojih otrok, procentualno dosti večja, kakor po drugih banovinah. Zaradi tega pa je večja tudi beda, kajti poljedelcu se, tudi če ne more prodati svojih pridelkov, ali jih mora oddati pod ceno, še vedno boljše godi kakor pa delavcu, ki nima zaslužka. Prvi ima vsaj krov nad glavo in zadostno hrano, drugi mora prežebati in stradati.

S to konstatacijo pa smo se tudi že dotaknili neke občeslovenske nesreče, ki je povzročila v preteklosti veliko škodo, je prehajala pa sedaj že v pravo pravcato katastrofo. Ta nesreča izvira iz neke nezdrave duhovne strukture našega ljudstva, ki je vedno bilo in je še sedaj preveč romantično in dosti premalo realno. Kajti nič drugega kakor romantika je bila tista sila, ki je, kakor v narodni pesni Lepo Vido, gnala nekoč desetisoče Slovencev z ročne grude v tuji, večinoma prekomorski svet. Odhajali so kakor na veselo gostijo, prepričani v svoji poetični fantaziji, da bodo v tujini kar s prgišči zajemali bogastvo in se kakor Krezi vračali domov. Odhajali pa niso, kakor drugi izseljenci agrarnih narodov in pionirji nove kulture in civilizacije, na polja, na farme, kjer bi si bili lahko pridobili zemljo, ki bi ostala trdna podlaga bodočim rodovom. Odhajali so rajši v tuje rudnike, tovarne in vsepovsod, kjer so ali izmogli propadli in se vrnili domov še bolj revni kot prej, ali pa so se kot najnižji proletarijat za vselej izgubili v morju tujstva. Le redki so bili tisti srečniki, ki so

se vrnili z večjimi ali manjšimi prihranki. Tu pa je tudi vzrok, da Slovenci nismo nikjer v tujini ustvarili kompaktnih narodnih kolonij, ki bi lahko tudi v bodočnosti ohranila svoj materni jezik in narodno individualnost.

Ista poetična romantičnost kakor pred vojno v tujino onstran morja, je pa vodila po vojni tudi tisoče naših ljudi v mesta in druge industrijske ter obrtne centre v Sloveniji, Jugoslaviji in Evropi. Mislili so pač, da je zaslužek, pa če je še tako skromen in negotov, vendar več vreden kakor obdelovanje zemlje. In tako se je zgodilo, da je ponekod na deželi zmanjkalo pridnih delavnih rok, po mestih in industrijskih ter rudniških središčih pa se je nabrala armada bednega proletariata, ki je danes na cesti, brez stanovanja, oblike in hrane. Ta naval z dežele je seveda tudi pocenil delo, zmanjšal zaslužke in tako težko oškodoval staro zavezo in organizirano delavstvo. Pa še tudi sedaj, v času najhujše krize, ni mogoče nikogar pripraviti, da bi se vrnili na deželo, kjer bi si lahko še vedno prislužili vsaj kot v hiši in hrano. Obenem prihajajo iz Primorja v Jugoslavijo stotine fantov in deklet, ki so doma živeli na kmetijah ali pa so bili poljski delavci, hlapi in dekletice; pa silijo samo v mesta, v industrijo in v službe. Na deželo, iz katere so izšli, ne marajo iti.

Danes je težko popraviti zlo in škodo, ki jo je povzročilo poetično in romantično hrepenenje naših ljudi po »lahkem zaslužku«, »naglem obogatitju« in vseh tistih lepih, a neresničnih stvarih, ki so manile lahkovorne duše. Storit pa se da vsaj eno: obvarovati pred pustolovstvom one, ki so še doma, na rodni grudi svojih očetov. Tam jim vse svetovne krize ne morejo odvzeti vsakdanjega kruha in strehe, po čemer zama hrepenje desetisoč in stoisočih onih, ki so odšli »za srečo«. Dolžnost vse naše inteligence na deželi, posebno pa še političnih oblasti je, da store vse, kar morejo, da se zlo bega z ročne grude prepreči. Tudi pri nas je še dosti neizrabljenih tal, ki bi lahko prehranjevale tisoče pridnih poljedelcev.

Začetek po aian na Jesenčah

DELA VCI ZAHTEVAJO, DA SE V CELOTI ZOPET SPREJMEJO NA DELO.

JESENICE, 25. marca. Danes so se pričela tu pogajanja o zahtevah delavstva Kranjske industrijske družbe, ki so bile postavljene na dan prenehanja obratovanja. Delavstvo zahteva, da se v celoti znova zaposli, dočim ponuja podjetje delo samo manjši skupini. V primeru, da med delavstvom in ravnateljstvom ne bo dose-

žen sporazum, bo delavstvo odpoklicalo iz podjetij tudi onih 340 tovarišev, ki so neobhodno potrebni za straženje objektov, za delo pri generatorjih itd.

Delavstvo je zelo disciplinirano. Mestna aprovizacija funkcionira vzorno. Brez poselnih delavci prejemajo rženo moko, za praznike pa tudi pšenično.

Milan Ačimović mariborski okrožni inspektor

BEOGRAD, 25. marca. S kraljevim ukazom je imenovan šef beograjske mestne policije Milan Ačimović za okrožnega inspektorja v Mariboru, in sicer v četrti grupi.

UVELJAVLJENJE NOVIH ZAKONOV.

BEOGRAD, 25. marca. Današnje »Službene Novine« objavljajo vse nove zakone, ki sta jih sprejela narodna skupščina in senat. S tem stopajo novi zakoni v veljavo.

OBNOVITEV PROMETA Z DALMACIJO.

ZAGREB, 25. marca. Zagrebško železniško ravnateljstvo sporoča, da je proga Zagreb — Split v Liki popolnoma očiščena snega, tako da morejo vlaki zopet voziti v obeh smereh.

ANGLIJA IN PODUNAVJE.

PARIZ, 25. marca. Diplomatski poročevalec »Agence Havas« poroča o angleškem stališču napram Tardieujevemu načrtu, da vztraja Anglija pri svoji zahtevi, naj se najprej sporazumejo na posebni konferenci Francija, Anglija, Nemčija in Italija, in sicer že v Ženevi. Podrobna vprašanja Tardieujevega načrta pa bi se prepustila konferenci petih podunavskih držav.

Amerika za finančno pomoč Nemčiji

MISIJA BERLINSKEGA AMERIŠKEGA POSLANIKA SACKETTA V PARIZU.

BERLIN, 25. marca. Potovanje tukajšnjega ameriškega poslanika Sacketta v Pariz, kateremu sprva niso pripisovali nobene politične važnosti, je sedaj postalo akcija velikega stila. Prvotne vesti, da potuje Sackett v Pariz samo zaradi vprašanja medzavezniskih dolgov, niso bile točne. V resnici je to začetek akcije za veliko finančno pomoč Nemčiji. Največja težkoča finančnega položaja Nemčije je v previsokih obrestih in v pomanjkanju deviz za kritje kratkoročnih dolgov. Poslanik Sackett hoče sedaj posredovati, da bi se to stanje zboljšalo. Kakor zatrjuje v poučenih političnih krogih, se tudi francoski ministrski predsednik Tardieu ne protivi novemu velikemu

mednarodnemu posojilu, katero bi dale Nemčiji Amerika, Velika Britanija in Francija.

PARIZ, 25. marca. Uradno še ni bilo izdano nobeno poročilo o razgovorih med ministrskim predsednikom Tardieujem, finančnim ministrom Flandinom, berlinskim ameriškim poslanikom Sackettom ter nemškim pariškim poslanikom von Höschem, zatrjujejo pa, da gre za dve ločeni akciji, za ureditev medzavezniskih vojnih dolgov in za finančno pomoč Nemčiji. Glede medzavezniskih vojnih dolgov stoji Amerika slejkoprej na stališču, da mora to vprašanje rešiti velika mednarodna gospodarska konferenca.

Odhod japonskih čet iz Šanghaja

PO RAZGLASITVI PREMIRJA. JAPONSKA AKCIJA V ŠANGHAJU JE BILA LE TAKTIČNA POTEZA. PROTEST RADI MANDŽURIJE. ATENTAT NA KOMISIJO DRUŠTVA NARODOV.

LONDON, 25. marca. Po uradnem obvestilu iz Tokia je izdala včeraj japonska vlada svojim četam v Šanghaju nalog, da se vrnejo domov, in sicer ne glede na bodoče rezultate pogajanj za premirje in mir. V Šanghaju bodo ostale samo one čete, ki so neobhodno potrebne za vzdrževanje miru in reda. Ta japonska popustljivost se pripisuje okolnosti, da Japoncem prav za prav nikoli ni bilo do tega, da bi si prisvojili Šanghaj, ampak so uprizarili vso akcijo samo zato, da bi odvrgli pozornost veselih in Društva narodov od Mandžurije.

ŠANGHAJ, 25. marca. Uradno razglasitev premirja, ki je bilo včeraj sklenjeno na britanskem konzulatu med zastopniki Japonske in Kitajske ter velesil, je sprelo šanghajsko prebivalstvo z velikim zadovoljstvom in navdušenjem. V krogih naukiške vlade pa prevladuje velik pesimizem, ker se zatrjuje, da zahtevajo

Japonci pravico še nadaljne zasedbe Tunga in Kijangvana.

ŽENEVA, 25. marca. Zdi se, da bo kitajska vlada že te dni predložila Društvu narodov novo noto glede Mandžurije. Zastopnik Kitajske, poslanik Jen, je včeraj uradno protestiral pri Društvu narodov proti postopanju Japoncev v Mandžuriji. Jen zatrjuje, da podpirajo Japonci na vse načine novo marionetno mandžursko vladu, ki ni nič drugega kakor njihova ekspozičura, ki naj prikrije dejansko okupacijo.

ŠANGHAJ, 25. marca. Na člane preiskovalne komisije Društva narodov je bil v Čapeju organiziran atentat. Ko so člani prišli v spremstvu japonskih in kitajskih častnikov v porušeno predmestje, je bilo oddanih nanje več strelcev, ki pa na srečo niso nikogar zadeli. Rezultati uvedene preiskave še ni znani.

FRANCOSKA ZLATA PODLAGA.

PARIZ, 25. marca. Zlata rezerva Francoske banke se je s pritokom novih 351 milijonov frankov dvignila na 76,5 milijard frankov. Med tem pa se je znižal obtok bankovcev za 651 milijonov. Zlato kritje znaša sedaj 69,81 odstotkov.

ARGENTINA PLAČUJE DOLGOVE.

BUENOS AIRES, 25. marca. Argentinska vlada je nakazala velikobritanski narodni banki v Londonu 776.102 fantov šterlingov in 1.765.673 frankov, katere ji je dolgovala na račun izplačila kuponov za mesec april.

RAZPUST LAPOVSKE ORGANIZACIJE.

HELSINKI, 25. marca. Finska vlada je izdala zakon, po katerem se pokret lapovcev proglašajo za nezakonito organizacijo.

TROCKIJ NE SME NA ČEŠKOSLOVAŠKO.

PRAGA, 23. marca. Češkoslovaška vlada je zavrnila Levu Trockemu prošnjo za zdravljenje v Karlovih varih, ker ni podal garancije, da se bo po dokončanem zdravljenju vrnil v Turčijo.

PUNT GOBAVCEV.

MADRID, 24. marca. V taborišču v Pegu pri Alicantu so se včeraj uprli gobavci, premagali paznike in pobegnili v okoliške vasi, kjer so zahtevali od kmetov, da jih morajo poljubiti, da bi se okužili. Kmetom in orožnikom se je po daljši borbi posrečilo nesrečneže odgnati nazaj v taborišče.

RUSI HODIJO PO MOKO.

VARŠAVA, 24. marca. Pred bližajočimi se velikonočnimi prazniki prihajajo številni ruski kmetje in delavci iz Rusije po moko na Poljsko. Ker nimajo potnih listov, jih oblasti love in zapirajo zaradi nedovoljenega prekoračenja državne meje.

NOVO ITALIJANSKO LETALO.

MILAN, 25. marca. Včeraj so bili izvršeni prvi poskusi z nekim novim letalom, katero je iznašel neki italijanski inženir. Letalo tehtalo 760 kg in je opremljeno z motorjem z 80 konjskimi silami. Dvigniti se more v zrak v treh sekundah in rabi za zalet samo 15 metrov. V primeru, da se motor pokvari, more novo letalo leteti še 50 km daleč in izbrati prostor za pristanek.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opol dne): Nobene bistvene spremembe, polagoma topleje.

Pustite cvetkam, naj govorijo!

Naj mesto Vas pozdravi Vaše znanec in prijatelj na prvi pomladanski praznik, dan vstajenja. — Z majhnim izdatkom napravite vsakemu lepo velikonočno veselje, osvežite dom po dolgi zimi s cvetkami, ki naj spominjajo na budočo se naravo pomladi.

Torej če želite z Vašim darilom razveseliti, kupujte samo cvetje iz cvetličnega salona DŽAMONJA, Gosposka 37.

*Velike misli in čisto srce -
to je, kar si izprosim od
Boga!*
GOETHE

Pohujšanje v slovenskem Meranu (Cvetje z vrhov spakedranščine.)

Ruhr, Aleksandrova: Vanilijeva bruch-
čokol.

Bat'a: Znižujemo cene. Dolžnost je
podjetnika, da vedno dela na temu, kako
bode svojim odjemalcem omogočil naj-
cenejšo kupnjo. Z tem znižanjem želimo
se oddolžiti odjemalcem za zaupanje, ka-
tere ga uživamo ter da jim postrežemo
še boljše in še cenejše.

Od danes prodajamo:

ženske č... (z visokom in nizkom
petom) par...

Narodno gospodarsko nalogo vrši naj-
boljše oni, kateri svoje izdelke prodaje
po taki ceni, ki jo lahko odjemalec plača,
a svojim sotrudnikom daje največje pla-
če, katere je mogoče.

Restavracija Union: Sprovedite Vaše
praznike v domovini...

**Nabavljalna zadruga drž. nameščen-
cev:** Odračunavamo 4-5% od v letu
1931 nakupljenem in plačanem blagu.

Da, da, ljudje mariborski:
Jezik očistite peg, opilite gladko mu rujo,
jasno ko struna bo pel, zvonu enako donel!

Koseski.

Mestni gradbeni urad

Frančiškanska ulica 8, jutri ne veliko so-
boto radi čiščenja uradnih prostorov ne
bo uradoval.

**Akcijški odbor vseh stanovskih organi-
zacij**

ima drevi ob 18. uri sestanek v Maribor-
skem dvoru.

Pogrešan mladenič.

Z doma svojih staršev je v ponedeljek
odšel 21-letni Josip Pittner, trgovski pot-
nik pri tvrdki Singer, in se do danes še
ni povrnil. Starši so v skrbeh, da si ni
kaj storil, ker je bil zadnje čase zelo po-
tirt in je govoril o samomoru. Pogrešani
Josip Pittner je visoke postave, ima po-
dolgovat obraz, nosi sivo obleko in črno
suknjo. Komur je o njem kaj znanega, naj
to javi mestni policiji.

Državne vstopnice za prireditve.

Z zakonom o izpremembah in dopol-
nitvah zakona o taksah stopijo 1. aprila
v veljavi novi predpisi takse tarife, po
katerih se morajo rabiti za vse priredit-
ve z vstopnicami, ki so podvržene taksi
po tarifni številki 99a, samo vstopnice
državne založbe. Opozorjamo, da je po
novih predpisih točke 1. tarif. št. 99a ta-
ksne tarife plačati 10% doklade na vse
vstopnice za gledališke predstave, umet-
niške koncerte in gledališke predstave,
prosvetnih društev, za dirke kola
jahačev ter za javne vaje in tekme sport-
nih društev, izjemši javno telovadbo so-
kolskih društev.

Telefonski promet Slov. Bistrica-Nemčija

Z odobrenjem min. za promet se upostavi
telefonski promet Slov. Bistrica z vsemi
krajji v Nemčiji. Promet se po sporazumu
z nemško upravo lahko prične 1. aprila
1932. Terminalna taksa v korist jugoslo-
vanske uprave po enoti minutnega govo-
ra znaša za navaden pogovor 1½ zla-
tega franka, tranzitna, kakor tudi termi-
nalna taksa v korist nemške uprave pa
se plačuje od dotičnega kraja v Nemčiji,
s katerim se pogovor opravlja.

Podzemsko stranišče pred glavnim kolodvorom.

Po sporazumu z železniško upravo bo
mestna občina zgradila pred glavnim ko-
lodvorom že davno potrebno javno pod-
zemsko stranišče, nad njim pa dva lična
paviljona. Načrte je izdelal mestni grad-
beni urad. Dela se prične v kratkem.

Kanalizacija in tlakovanje ulic.

Po sklenjenem in že odobrenem načr-
tu bo naša mestna občina kanalizirala le-
tos Aleksandrovo cesto od Mlinske ulice
do Krčevine, ko bo izvršena kanalizacija,
bo pa cesta tudi tlakovana. Razen tega
bo tlakovala tudi dovozno cesto na to-
vorni kolodvor in Sodno ulico. Tlak bo
napravljen iz malih granitnih kock, ki so
po dosedanjih izkušnjah najbolj trpežne
in praktične. Kanalizacijska dela so bila
pri licitaciji oddana tvrdki Nassimbeni,
tlakovalna pa tvrdki Šlajmer in Jelenec.

Maribor v pričakovanju Vstajenja

PREDVELIKONOČNE SLIČICE Z ULIC VELIKI TEDEN NAŠIH TRGOVCEV.
PIRUHI Z NEBA.

Maribor ni vedno v znamenju krize! Je
namreč nekoliko razlike med pustnim in
velikonočnim razpoloženjem, četudi ni
velika. Nekateri celo trdijo, da je Mari-
bor za praznike dolgočasen, toda mi si
tega trditi ne drznemo. Nam je Maribor
vedno simpatičen.

Torej zadnje dni je Maribor v zneme-
nju vstajenja. Tudi Maribor se namreč
začne ob veliki noči buditi in je to vse-
kakor zanimivo. Marsikaj se v mestu
spremeni pred veliko nočjo in resnično
lahko govorimo o velikonočnem razpolo-
ženju.

Maribor v znamenju vstajenja — to ni
nikaka šala! Z velikimi dogodki in razni-
mi prigradnimi znaki je zvezano to dej-
stvo, ne izvzemši — pomarančnih lupin.
Te dni so namreč naše ceste in ulice kar
pisane od pomarančnih odpadkov; to je
tudi velikonočno znamenje. Pravijo, da
Mariborčani zato skalpirajo in požirajo
pomaranče tako na debelo, da si utešijo
in obrzdajo silovito pekočo žejo, ki jih
na velikonočni ponedeljek končno ven-
dar premaga. Tudi mi si tega pojava ne
vemo drugače razlagati.

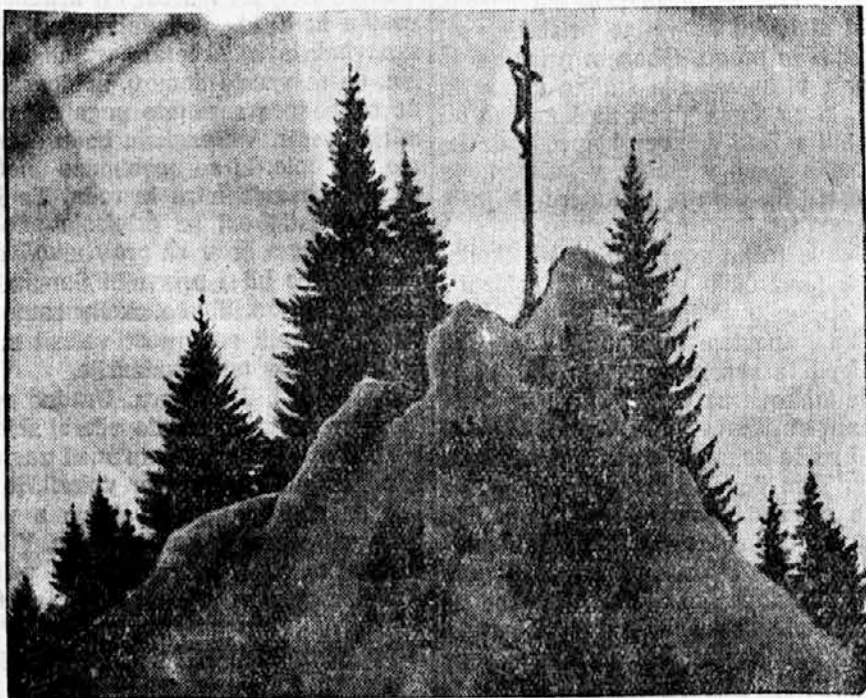
Na ulicah je pa te dni tudi drugače —
precej drugače. Ulični promet sprele-
tavajo nenavadno čudni in nena-
vadni krči. Ljudje so še bolj raztreseni
kot navadno; hodiš kot posebljeni cik-
cak, pijani od samih velikih reči... men-
da tistih, ki jih mučijo iz izložb, pa tistih,
ki jih ni v žepih. Sploh so trgovine te dni
nekakšni magneti, da so polne ceste, še
bolj kot navadno. Ni pa treba misliti, da
Mariborčani hodijo po ulicah praznih rok.
O ne, videti je mnogo ljudi z zavojčki, kar
tudi mnogo pomeni.

Naši trgovci doživljajo sedaj tudi svoje
velike dni. Vsekakor večje kot mi nava-
dni zemljani s križi in težavami... Po
nekaterih trgovinah je naravnost gneča,
trgovina cvete... Trgovci so kot sam
zlodej: kdor jim pride v roke, ga več ne
izpuste brez »odpuškov«. Postrežljivi,
vljudni in sladki so, in so tudi solidni, za-
res solidni, skratka: pohvaliti jih mora-
mo.

Največji promet je pa pri modistkah.
Pomlad je končno vendar tu in kdo jo
bolj čuti, kot naš presladki in prenežni
— takorekoč — cvetni, pomladni spol?
Da, klobuki, to je atrakcija vseh atrakcij,
začetek in konec vseh skritih, pa tudi o-
čitih zakonskih dram ali komedij. Toda
tega ne moremo lahko razumeti, kakor
ni mogel pojmiti deželan, zakaj je toliko
»strašil« v izložbah, ko ni notri ne prosa,
ne koruze. Potem je pa spregledal tudi
on, ko so se mu oči nekoliko privadile na
mestni blesk. Spregledal je, razumeti pa
seveda ni mogel, mestnih dam namreč!

No, in kako bodo Mariborčani kaj pre-
živeli velikonočne praznike? To je pa
odvisno največ od vremena. Nekaka tra-
dicijska je, da o Veliki noči vse beži iz me-
sta, in Mariborčani s tem terminom od-
povejo svojemu domačemu gnezdu ne-
deljsko in praznično zvestobo čez vse
leto tja do zime.

Na kolodvoru doslej še ni videti mno-
go »dezerterjev«, razen dijakov in dija-
kinj, ki za nekaj dni zapuščajo maribor-
sko promenado. Snoči sta na peronu stra-
šila s smučkami cela dva smučarja. Vre-
me, vreme... Bomo videli: morda nam
bo tudi nebo naklonilo vesele piruhe. Saj
smo veselja tako potrebni!

Veliki petek

Na velikonočno nedeljo in ponedeljek
popoldanske predstave v Veliki kavarni.

Mestno kopališče

bo jutri na veliko soboto od 8. do 15. ure
odprto. Preko velikonočnih praznikov bo
kopališče zaprto.

Veliki petek v delavskem predmestju

Malo pogleda na položaj delavske družine.

Veliki petek — največji praznik tišine.
Zveličar je umrl. Zvonovi so utihnili. Na-
mesto zvonjenja ropajoče raglje, oznanja-
joče dan žalosti...

Po smrti pa vstajenje. Tiho hrepene-
nje je v srcih po nečem, kar težko pri-
čakujemo: »Vesele praznike!« Letos pa
ne bodo veseli kot nekdaj. Za malo koga.
Za delavca pa najmanj.

Obupani stoje delavci danes ob raču-
nih svoje plače. S številkami se da naj-
bolje pokazati, kako hudo udarjene so
danes družine, ki so nekdaj dobro žive-
le. Letno poročilo Delavske zbornice, ki
je izšlo koncem l. 1928., torej, ko so bili
življenjski pogoji boljši, beleži na primer
položaj družine kovinarja z ženo in dve-
ma otrokoma.

Mesečni dohodek družinskega glavarja
je znašal (brez odteglajev) 1434,98 Din.
Stanovanje v pritličju z eno sobo in ku-

Otrokom o Veliki noči največje veselje
napravite, če jih povedete v gledališče,
na velikonočno nedeljo ob treh popoldne,
h Gorinškovi lepi pravljici spevoigri
»Rdeča kapica«, ki se uprizarji zadnjikrat
v sezoni in ob najnižjih cenah. Sodeluje
poleg številnega ansambla otroški zbor
in orkester.

hinjo je stalo 60 Din. Družina je porabi-
la na mesec približno 9 kg kruha, 5,5 kg
boljše moke, 14,5 kg krušne moke, 1 kg
pšeničnega zdroba, 12,6 kg koruznega
zdroba, 1 kg ješprenja, 0,60 kg riža, 0,80
kg fižola, 10 kg krompirja, 5,60 kg slad-
korja, 0,25 kg kave, 1,55 kg kavnine pri-
mesi, 7,80 kg mesa, 1 kg masti, 2 kg sla-
nine, 0,45 kg masla, 0,20 kg sira, 0,15 kg
marmelade, 2 kg soli, 32 jajc, 31 in pol li-
tra mleka, 1,10 l olja, 2,5 l kisa, 3,25 l vi-
na, 1 l piva, 5 l mošta, 0,5 žganja, za to-
bak izdal 50 Din, za obleko 274 Din, za
čevlje 81,50 Din, za kurivo 80 Din, za
razsvetljavo 7 Din, za vžigalice 6 Din,
za šolske potrebščine 13 Din, 1 kg mil
14 Din in 1 kg pralnega praška 16 Din.
Vse skupaj je porabila ta družina pri ta-
kratni nizki ceni stanovanja 1690,81 Din,
torej je bilo deficita že za 250 Din. Ko
se je l. 1930 stanovanje zvišalo na 300 Din

»Razvalina življenja«.

Dramski odsek Sokola Maribor l. po-
novi na velikonočni ponedeljek Finžgar-
jevo dramo »Razvalina življenja«. Vsebi-
na igre je zelo lepa in napeta, Finžgarje-
vo krepko oblikovanje pa porok za resni-
čen dramski užitek. V vlogah nastopijo
sami odlični igralci. Režija, ki je v rokah
br. Bajta, bo na tej predstavi še nekoliko
izpopolnjena. Predstava bo v telovadnici
inž. podof. šole kralja Petra I. (kadetn-
ca). Pred predstavo bo imel kratko uvod-
no predavanje br. Guardiančič. Začetek
predstave ob 20. uri, po predstavi dru-
žabni večer.

Karambol med avtom in kolesarjem

Ko se je snoči okoli 19. ure jetniški
paznik g. C. vozil na svojem kolesu proti
Koškam, mu je privozil naproti po isti
strani ceste neki osebn avto. Na kratki
razdalji je ta avto ugasnil reflektorje in
naravnost zavozil v kolesarja. Gospod
C. je imel toliko prisotnosti, da se je v
trenutku nezgode oprijel levega reflek-
torja, tako da ni prišel pod kolesa. Nje-
govo kolo pa je avto popolnoma pomeč-
kal. Neprevidni šofer se bo moral za-
govarjati pred sodiščem.

Delavski azil.

Mestni gradbeni urad izdeluje načrte za
delavski azil, ki se bo letos zgradil v
Frančiškanski ulici poleg sedanje mestne
uradne in stanovanjske palače. Stavba bo
stala 1,500.000 Din.

Policijska kronika

beleži od včeraj do danes pet aretacij in
sicer radi tatvine, beračenj, nedovolje-
nega krošnjarenja in potepušva. Prijave
zadevajo večinoma prestopke cestno-
policijskega reda.

Neznan tat

je snoči gospe Mariji Šlajmerjevi na Zrin-
skega trgu iz predsobe odnesel ženski
klobuk in žensko ročno torbico s 70 Din.

Družabni večer »Narodne Odbrane«.

Ker bo v soboto 2. aprila svečana pro-
slava desetletnice obstoja tukajšnje Jad-
ranske Straže, je za ta dan napovedani
družabni večer »Narodne Odbrane« pre-
ložen na soboto 30. aprila.

Motoklub Maribor

sklicuje drevi ob 20. uri članski sestanek
ob 20. uri v hotelu »Orel«. Ker je na pro-
gramu vprašanje novega davka na mo-
torna vozila, je v interesu posameznika,
da se članskega sestanka sigurno udeleži.
— Tajništvo.

Izlet priredi T. K. Triglav

na velikonočni ponedeljek k Sv. Urbanu.
Odhod ob 1. uri z Grajskega trga. Vab-
ljeni vsi člani in prijatelji društva.

Izlet na Mozirsko planino

priredi Zimskosportni odsek SPD za ča-
sa velikonočnih počitnic. Skupen odhod v
soboto z vlakom ob 13.20 do Celja, od-
tod dalje z autobusom. Vabljeni so vsi iz-
vežbani smučarji!

Mariborska zimskosportna podzveza

bo imela svoj občni zbor dne 23. aprila
t. l. ob 20. uri v lovski sobi hotela »Orel«
z običajnim dnevnim redom.

Licenciranje bikov v dravogradskem srezu

bo letos v dneh 11., 12., 13. in 14. aprila
po naslednjem sporedu: 11. aprila na
sejmišču v občini Črna; 12. aprila na sei-
mišču v občini Prevalje; 13. aprila pri
mostu v občini Muta in 14. aprila v ob-
čini Marenberg.

je bil deficit že 500 Din! In pri tem je ži-
vela družina slabo, kot je, razvidno iz
seznama jedi!

Zdaj ja pogledajmo današnji položaj ko-
vinarja. Stanovanje se ni znižalo, cene
živila so pa padle toliko, da bi omenjena
živila s stanovanjem stala 1426 Din, to-
rej za 261 Din manj kot pred tremi leti.
V resnici je plača padla na 928,50 Din.
Torej diferenca na eksistenčni minimum
za štiričlansko družino znaša še vedno
500 Din.

Kaj sledi iz tega? Dvojno je mogoče.
Zadolževanje ali pa znižanje konsumna
pod normalo, vsled česar je prizadeta se-
veda tudi produkcija.

V tem znamenju bodo letošnji prazniki.
Otroci bodo hoteli potic in belega kru-
ha, a mati ga ne bo mogla dati.

Bodočnost je temna. Računi velikega
petka bodo postali morda še slabši. Mor-
da grozi še — brezposelnost. Žalost je
v srcu, zunaj pa sije solnce in kliče po-
mlad k vstajenju...

Mariborsko gledališče

Petek, 25. marca. Zaprtó.
Sobota, 26. marca. Zaprtó.
Nedelja, 27. marca ob 15. uri: »Rdeča kapica«. Ljudske cene od Din 2—12. —
Ob 20. uri: »Viktorija in njen huzar«.
Zadnjič. Znižane cene.
Ponedeljek, 28. marca ob 15. uri: »Dijak-prosiak«. Znižane cene. — Ob 20. uri: »Trije vaški svetniki«.

Gustav Silih: »Kaverna«

(Ob krstni predstavi 23. t. m.)

Na svet pomenjajočih deskah našega gledališča je zaživela v sredo Šilihova tridejanska vojno-povojna psihološka drama »Kaverna«. Rodilo jo je demoralizirajoče uzdušje fronte, kaverne, pa tudi psihoze zasedja, ki je stopnjevala primarne instinkte do patoloških izrodov. Iz prve so izšli Boris, Arnold in invalid, iz druge Marija, njena mati, stric in Milena. Zli duh prve skupine je invalid, druge mati. Oba si delita delež zla, ki zraste v dramo, tragedijo treh src. Psihološka osnova je zelo posrečena, harmonična in krepko začrtana. Vzdušje vojne veje iz vsega dogajanja, da jo čutimo prav neposredno. Opazovanja so ponekod fina, dovršena celo v odtenkih, samo koncepcija je mestoma preveč hladno preračunana, premalo tehnično zabrisana. Prihajanje in odhajanje je na odru premalo življenjsko resnično, preveč odersko. Skoraj vedno sta vidni samo dve osebi. Mimo tega bi se dalo vse, kar izgleda sedaj preveč slučajno in prisiljeno, že s spremembo nekaterih potez temeljito popraviti, kar bo avtor moral na vsak način tudi storiti. Slučajnost Arnoldovega srečanja z Marijo, invalidove vloge in stricove osebnosti je nepotrebna in za delo prav zato kvarna. Isto velja za nekatere scene.

Ideja je pa jasna, dasi nikjer ne sili moč v ospredje. Po vsem tem ima Šilihova »Kaverna« zelo dobre strani, poleg nekaterih šibkih in slabih, ki pa tudi v sedanjem konceptu ne motijo toliko, da bi ji jemale vrednost. Zato je tudi razmeroma dobro uspešna in pokazala, da ima Šilih dosti talenta in bi nam lahko dal še kdaj tisto psihološko dramo na realni osnovi, ki jo v povojni dobi tako pogrešamo. Njegova vztrajnost in energija sta nam za to najboljše jamstvo.

Režiser g. Jože Kovič se je resno potrudil, da bi prelil avtorjeve besede v kri in dal vsemu dogajanju pravilen okvir. V splošnem mu je to tudi uspelo. Le nekatere režijske točke bi morda moglo doseči pri drugačni stilizaciji še večji efekt. Toda režija krstne predstave, ki mora izpolniti poleg vsega drugega še kinorško nalogo, je dosti težja zadeva kakor režija že vigrane igre. Tako je Šilihov uspeh tudi Kovičev in uspeh igralcev, kakor so nasprotno za šibkejša mesta odgovorni več ali manj vsi.

Med igralci je bil g. Vladimir Skrbina, še kot prvi Marijin ženin Boris močan interpret v vojni porušene osebnosti. S finim niansiranjem čustev je premagal skoraj vsa nevarna mesta in dosegel ponekod zelo močne efekte. Gdč. Ema Starčeva ni bila vedno tako enotna, ustvarila pa je nekatere zelo dobre scene. Njena igra je dosegla višek v scenah z Borisom in Arnoldom v drugem dejanju, ki so uplivala zares prepričevalno in umetniško-resnično. Tretji steber je tvoril g. Hinko Tomašič kot drugi ženin Arnold. Podal ga je celotno prepričevalno, samo v tretjem dejanju mestoma malo bolj medlo. Že po avtorju močno, morda celo premočno enostransko karakteriziranega invalida, je g. Maks Furijan posrečeno pogodil, a premalo diferenciral. Nekaj lepih prilik ni znal izrabiti tako, kakor bi jih bil mogel. Milenina vloga je sicer postranska, a njen lik je vendar jasen. Gdč. Elvira Kraljeva ga je še stopnjevala in mu zato vdahnila življenje. Manj je izdelana mati, dasi jo sicer že uvodne besede prikažejo v luči onega zalednega zlega duha, ki stoji kot protitež frontnemu invalidu. Tako si jo je, morda bolj podzavestno kakor zavestno zamislila tudi ga, Milena Zakrajškova in uspela. Najmanj pa je jasen stric. Tak, kakršen je sedaj, je skoraj nepotreben. Naloga g. Eda Groma zato ni bila posebno hvaležna. Oživel ga je le toliko, kolikor se je dalo.

Celotno moremo tedaj reči, da je ta krstna predstava, že tretja v letošnji sezoni, dosegla relativno prav dober uspeh, kar je pokazalo tudi občinstvo, ki je gledališče skoraj popolnoma napolnilo. Z njim je avtor lahko zadovoljen; daje mu novih pobud za delo, ki bo doseglo lahko tudi absolutno zmago. Pogoji ne manjkajo. —r.

Sport

Odborniška tekma.

ki jo priredijo tekmovalci ZSO-SPD Maribor, bo v nedeljo, 3. IV. 1932 pri Mariborski koči. Ob neugodnih snežnih razmerah bo ta tekma na Ribniški koči.

Slalom-tekma na Peci

bo v ponedeljek, 28. t. m. Ne pozabite tega, ker ima Peca še obilo pršiča. Pridite in izkoristite še zadnje lepe smučarske dneve!

Odbor za delegiranje sodnikov pri MOLNP (službeno).

Delegirajo se dne 27. t. m. S. K. Žel. ml.; S. K. Svoboda ml. Konič; ISSK ml.; SK Žel. Mohorško; SK Südbahn; SK Rapid Bizjak (stranska sodnika Pušenjak in Horaček). V ponedeljek 28. t. m. SK Rpd. komb.; ISSK ml. komb. Skalar (stranska sodnika Kaspar in Kopic); SK Südbahn, SK Žel. Bergant (stranska sodnika Konič in Podpečan). SK Mura; SK Žel. rez. Vesnaver.

jenosti poklanjajo temu apostolu krščanstva, ki se je bojeval proti veri njihovih očetov, veri, kateri pripadajo tudi oni. Semkaj prihajajo v tisočih, mrmrajo svoje molitve, poljubljajo zgrbljeni veliki palec svetnikov in prinašajo darov Kristusovi cerkvi.

Svetnikov obraz je čudovito ohranjen, tako da človek rad verjame pripovedovanju duhovnika, da so še na dan pred izpostavitvijo puščali kri iz tega telesa, na katerem so še vedno vidne žile pod kožo nalik višnjevkasti mreži. Tu pripovedujejo o čudežih kakor v Lurdu: siropalca, ki je tu zadobila luč oči, hrom deček je vrgel berglje proč in je z zdravimi nogami zapustil cerkev, gluho dekle je zadobilo sluh in kruljavemu starcu je tu popolnoma ozdravela bolna noga. Glas teh čudežev se širi po vsem vzhodu in v vsaki dobi izpostavljenja svetnikovega trupla je na tisoče in tisoče duš pridobljenih za krščansko vero.

Med njimi, ki so letos nastopili dolgo romanje v daljno Goo, je tudi nekaj članov stare plemenitaške rodbine Xavier, s katere domačega gradu v Pireneji je nekoč sv. Francis odšel v daljni svet. Kakor njegov učitelj in prijatelj Ignatius Loyolski je bil tudi Francis otrok skrivnostne zemlje Navarre, in na učiteljev klic je zapustil razvajeni mladi plemenitaš profesuro modroslovja na pariški univerzi in kot odposlanec papežev odrinil v jutrove dežele.

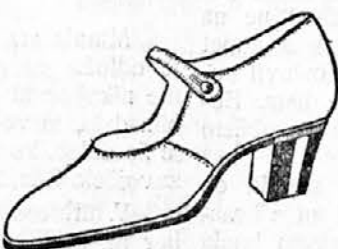
V neverjetno kratkem času mu je uspe-

NASE NOVE ZMERNE CENE!

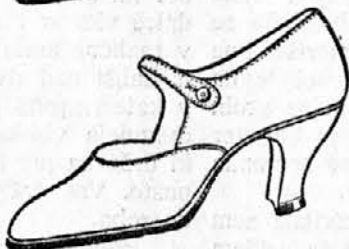

MODERNI LAKASTI ČEVLJI D.145-

ISTI IZ BARŽUNA ČRNI ALI RJAVI, SAMO D.75-

ČRNI, RJAVI ALI V MODNIH BARVAH, TUDI S ŠIROKO PETO D.125-

ČRNI, RJAVI ALI V MODNIH BARVAH, RAZNE VRSTE D.145-

MOŠKI POLČEVLJI ČRNI ALI RJAVI D.165-i D.128-

Humanik

MARIBOR, Gosposka ulica 17

Iz francoskega krožka

Francoski krožek je imel v torek svoj deseti redni občni zbor, katerega se je udeležilo precejšnje število članov. Zbor je otvorila velezaslužna gospa Maistrova, ki predseduje krožku že od ustanovitve; izrekla je zahvalo francoski vladi za podporo, vodstvu realne gimnazije pa za naklonjenost. Tajnik krožka g. prof. Gasparin je poročal o krožkovih prireditvah v minolem poslovnem letu. Krožek je priredil več zelo uspešnih predavanj in družabnih večerov.

Le razstava francoske grafike žal ni imela zaželenega uspeha. Blagajniško poročilo, katerega je podal g. prof. dr. Kotnik je povoljno. Knjižničar g. prof. Karba je ugotovil precejšen prirastek leposlovnih knjig, po katerih pridno sega 82 rednih in več drugih čitateljev. Za tem je predsednica gospa Maistrova opozorila navzoče na krožkovo desetletnico, ki jo namerava krožek primerno proslaviti v aprilu, se zahvalila za lepo udeležbo in zaključila zbor.

Vindijskem Lurdu

Čudodelno telo sv. Ksaverja.

Romarji iz vseh dežel romajo te dni v Goo v Portugiški Indiji, poljubovat veliki palec na nogi sv. Ksaverja. O tej jožli poti pripoveduje angleška novinarka miss Annie Quensel, ki potuje po Indiji in je bila, kakor smo zadnjič poročali, tudi pri Gandhiju na obisku.

Dvoje je zdaj v vsej Indiji na dnevnem redu: politični položaj in češčenje svetnika v Goi. Kar zadeva politiko, se mnenja križajo, toda o apostolu krščanstva v Indiji, sv. Francišku Ksaverju, vlada popolna složnost. Vsi molijo njegovo čudodelno telo in najmanj toliko Hindov in Mohamedancev kolikor kristjanov romajo k cerkvi Bom Jezus, da se na lastne oči prepričajo, da resnično eksistira človeško telo, ki je zamoglo že skoro štiri sto let kljubovati zakonom minljivosti, in to brez balzamiranja!

Miss Annie Quensel si je osebno ogledala svetnikovo telo, ki je v zlatem, z dragulji okrašenem sarkofagu izpostavljeno v svetišču, kamor hitijo dan na dan množice romarjev. Dozdaj je obiskalo to božjo pot že nad pol milijona ljudi in velike romarske procesije so še napovedane iz raznih indijskih pokrajin, pa tudi iz Japonske in Kitajske. Kar Evropejca najbolj preseneti, pripoveduje novinarka, so trupe bobažnih Hindov, ki se v vidni gin-

lo krščansko kolonijo v Goi rešiti propadanja in nato se je podal v notranjo Indijo oznanjat Kristusov nauk poganskemu prebivalstvu. Pridigoval je v vseh narečjih in ljudstvo je rado sprejemalo njegovo vero. Tako je izvršil ogromno, da največje misijonsko delo, ki se je kedaj posrečilo kakemu svečeniku v Indiji. Iz Indije se je podal na polotok Malaka, od tam na otok Javo in druge otoke, povsod z enakimi uspehi širer krščansko vero, in naposled je krenil tudi na Kitajsko. Toda na poti tjakaj ga je nenadoma dohitela smrt dne 2. decembra 1552. Bilo mu je smrti šele 46 let.

Njegovo truplo so položili v preprosto krsto, katero so napolnili z živim apnom, da bi apno meso čim prej umrlo in da bi tako ostalo onranjeno okostje. Ko pa so hoteli truplo čez več ko dva meseca z ladjo prepeljati nazaj v Goo, so odstranili apno in v veliko začudenje videli, da se je bilo telo ohranilo popolnoma sveže. Za poskušnjo so napravili ubodljaj pod srcem, in kri je kipeła ven sveže, rdeče kot iz živega telesa. Ko je njegovo telo dospelo v Goo, kjer so ga sprejeli v velikim češčenjem, so se pričeli čudeži, od katerih je božja pot Bom Jezus potem tako zaslovela. Pravijo, da je ta svetnik pripeljal katoliški cerkvi 1.200.000 duš in da je 75 mrtvih obudil k življenju.

Telesu sv. Ksaverja manjka desna roka, katero hranijo kot relikvijo v Rima, in pa mali prst desne noge. O tem pripovedujejo: Ko je bilo svetnikovo telo pr-

vikrat izpostavljeno v Goi, ga je prišla počastiti tudi imenitna Donna Isabel de Carons, ki ni mogla odoleti hrepenenju, da si prilasti relikvijo. In ko je kakor drugi romarji poljubovala nogo svetnikovo, je porabila priliko in odgriznila desni mali prst. Cesar pa ni predvidevala, je bil pa tisti čudež, da je svetnikova noga takoj pričela krvaveti, in je tako pregreha Donne Isabele bila vsem očitna. Dve leti pozneje je truplo preiskala komisija, ki je tudi ugotovila, da pri najhujšem dotiku takoj priteče kri iz rane pod srcem.

Šele početkom sedemnajstega stoletja je bilo opažati, da se truplo polagoma suši, vendar ni kazalo niti najmanjših znakov kake gnilobe. Pred vsakim izpostavljenjem so truplo znova preiskali in tudi zdaj zatrdjuje, da še krvavi. Tudi okostje, mišičevje in koža, vse je še dobro ohranjeno, če bo pa vzdržalo še eno desetletje, ne more danes nihče reči. Če bi truplo pričelo razpadati, potem je letošnja izpostavitve poslednja, in ta eventualnost v gotovi meri tudi pojasnjuje ogromni naval romarjev, ki se je pričel s slovesno blagoslovitvijo v navzočnosti katoliških škofov vse Indije s papeževim odposlancem iz Rima na čelu. — Tako poroča miss Annie Quensel.

Daru te za domožno akcijo!

Curren Bell:

74

ležala, a kmalu sem bila zopet pokoncu in sem tavalala naprej.

Lowoodaska sirota

Žalostna sem šla po stopnicah v pritličje. Poiskala sem v kuhinji ključ od stranskih vrat in stekleničico olja in pero. Namazala sem ključ in ključavnico. Potem sem se napila vode in najela kruha, ker sem se morala pripraviti na dolgo pot. Brez šuma sem nato odprla vrata in stopila na plano. Na dvorišču se je svitalo. Velika vrata so bila sicer zaklenjena, a majhna so bila le zapaljena. Skozi nje sem odšla in bila sem prosta.

Nedaleč od gradu je držala čez polje cesta. Videla sem jo večkrat, hodila pa še nisem po njej. Tja sem namerila svoje korake. Nič razmišljati nisem smela, nič se ozirati, še pred sebe se prav nisem upala pogledati. Nisem smela misliti ne na preteklost ne na bodočnost. Prva je bila tako nebeško sladek in zopet tako smrtno žalosten list, da bi me gotovo ostavil pogum, ko bi bila čitala le eno stran tistega lista. Bodočnost pa je bila tako prazna kot zemlja po občem potopu.

Do solnčnega vzhoda sem hitela ob mejah, ob polju in travnikih. Mislim, da je moralo biti jutro krasno. Čevljički so se mi kmalu orosili. A nisem imela očesa ne za vzhajajoče solnce ne za prebujajočo se naravo. Koga vodijo po rajski krajini k morišču, ne misli na cvetlice, ki dehtijo ob potu, marveč le na tnalno in sekiro, na ločitev duše od telesa in na grob, ki zeva konec poti. Misliha sem na žalostni beg ter na potovanje brez cilja in v mukah sem se spomnila tistega, ki sem ga bila zapustila.

Nisem mogla drugače ravnati. Predstavljala sem si ga, kako opazuje solnčni vzhod v nadi, da pridem kmalu k njemu in mu povem, da ostanem pri njem. Vleklo me je nazaj, še ni bilo prepozno, da mu prihranim bridko bol ločitve. Gotovo še nihče ni opazil, da sem pobegnila. Lahko bi se vrnila in ga tolažila in rešila duševne bede. Kako sem se bala, da se bo čutil osamljenega! Ta strah je bila puščica v mojem srcu: Če sem jo izdirala, sta mi njena trna trgala meso, medlela sem, če jo je spomin na gospodarja še dalje rinil v rano.

V polju in grmovju so zapele ptice. Ptice so znamenje zveste ljubezni. Ali sem bila zvesta tudi jaz? Gnusila sem se sama sebi. Nič utehe nisem našla v spoštovanju do sebe. Razžalila sem — ranila — zapustila svojega gospodarja.

Sovražila sem se, a nazaj le nisem mogla niti za korak. Ali me je Bog vodil po poti? Divja bol mi je udušila voljo in vest, zajokala sem na svojem samotnem potu. Hitela sem, kakor bi se mi bledlo. Slabost me je končno vrgla v rošno travo, kjer sem ob-

Ko sem dospela do ceste, sem morala sesti v mejo in počivati. V tem začujem kolesa in opazim bližajočo se kočijo. Vstanem in dvignem roko. — Vprašala sem kočijaža kam potuje. Imenoval mi je oddaljen kraj, kamor gotovo ni segalo Rochestrovo znanje. Za mojih dvajset šilingov me je hotel peljati kos ceste. Sela sem v kočijo in voznik je pognal.

Kaj sem čutila v kočiji, kako sem se jokala, kako sem tožila in molila — vsega tega ne bom opisala. Želim Vam, naj bi nikoli ne občutili take srčne tesnobe in naj bi Vam nikoli ne bilo treba postati orodje zločina nad človekom, ki ga na svetu najbolj ljubite.

VIII. poglavje.

Minula sta dva dneva. Letni večer je. Kočijaž me je odložil na mestu, ki se imenuje Whitcross. Dalje me nikakor ni mogel peljati za vsotico, ki sem mu jo bila dala, in več nisem imela. Kočija je oddrdrala. Bila je že daleč, ko sem opazila, da sem pozabila v skrinjici zavojček. Zda, sem bila brez vsega.

Whitcross ni mesto. ni vas, ampak le kamnat steber na križišču štirih cest. Pobeljen je, da se tudi od daleč vidi in v temi štiri roke kažejo na vrhu stebra v različne smeri. Najbližji kraj je oddaljen deset milj, najdaljši nad dvajset. Znana imena mest mi pravijo, v kateri grofiji sem. Krajina je močvirna, ob bariju se dvigujejo visoke gore. Nikogar ne vidim na cestah, ki drže na jug in sever, vzhod in zahod, bele, široke, puste. Vse držijo čez barje in vresje jim sega prav do roba.

Potnik bi ulegel priti mimo mene in ne hotela bi, da me kdo sreča v tem trenutku. Tujec bi se čudil, čemu oklevam pri kašpotu, brez cilja, vsa izgubljena. Nemara bi me začel izpraševati, a ker bi mu ne mogla zadovoljivo odgovoriti, bi si ustvaril o meni slabo sodbo.

Nobena vest me v tem hipu ne spaja z ljudsko družbo — noben mik, nobena nada me ne kliče k drugim ljudem; kdor bi me videl, bi ne imel ne prijazne misli ne dobre besede zame. Nimam svojcev na svetu razen matere vseh zemljanov: narave. Njene prsi poiščem in jo poprosim zavetja.

Stopila sem na goljavo. Držala sem se plitke tokave, do kolena sem gazila po temnozeleni rašči. V skritem kotu sem se namerila na granitno skalo, ki je bila prek in prek pokrita z mahovjem. Tu sem sela. Visoke stene goljave so se dvigale nad mano, pečina mi je čuvala glavo in nad menoj se je bočilo nebo.

Nekaj časa sem mirno obsedela. Bala sem se divjih čred, strah me je bilo, da bi me ne zagledal kak lovec

ali lovski tat. Če je veter potegnil čez vresje, sem se ustrašila, ker sem mislila, da je pridrvel kak bik, če je priba zažvižgala, sem domnevala, da pride kak mož. Počasi sem se umirila in proti noči sem se čutila varno. Prej sem le oprezovala, prisluškala in gledala, zdaj sem začela razmišljati.

Kaj mi je bilo storiti, kam iti? Oh, strašni vprašanja, na kateri nisem vedela odgovora. Dolga pot je čakala mojih trudnih udov, preden pridem do ljudi; morala se bom zateči k njih milosrčju in jih prositi zavetja. Odklanjali me bodo in mojim besedam ne bodo verjeli; nihče mi ne bo hotel pomoči.

Doteknila sem se vresja; bilo je suho in še toplo od solnca. Pogledala sem kvišku; nebo je bilo jasno in prijazna zvezda je migljala nad gorami. Rosa je padala, a ne močno, vse naokrog je bilo tiho. Narava se mi je zdela priljudna in dobrotljiva. Človeštvo me je le varalo, zato sem se izročila prirodi. Nocoj bom nje gost — saj sem bila njen otrok, mati mi bo nudila brezplačno prenočišče.

Imela sem še kosček kruha, ostanek hlebčka, ki sem si ga bila popoldne kupila v mestu za zadnji bežiš. Opazila sem med vresjem zrele črnice. Nabrala sem jih v prgišče in jih pojela s kruhom. Dasi se nisem nasitila, sem si s puščavniško večerjo vsaj umirila želodec. Molila sem večerno molitev in legla.

Pri skali je bilo vresje zelo bujno. Vsa sem se pogreznila vanje in nočni vetrič se me ni mogel lotiti. Zgenila sem svoj šal in se pokrila. Glavo sem položila na mehki mah. Prav nič me ni zeblo.

Lepo bi bila spala, da nisem imela težkega srca, ki mi je neprestano krvavelo iz sto ran. Bala sem se za Mr. Rochestra in njegovo usodo, bridko mi ga je bilo žal, neprestano sem hrepenela po njem, a bila sem podobna ptici, ki so ji polomili krila in ki se zaman trudi, da bi vzleteala.

Vsa izmučena od razmišljanja sem kleknila. Znočilo se je bilo in zvezde so migljale. Tiha noč je bila, ničesar se ni bilo bati. Bog je povsod, a najbolj ga čutimo, kadar gledamo njegova veličastna dela; z zvezdami posuto nebo nam je najboljši dokaz o neskončnosti, vsemogočnosti, pričujočnosti božji. Začela sem moliti za Mr. Rochestra. S solzami v očeh sem motrila Rimsko cesto. Zavedajoča se tistih tisoč in tisoč svetov nad seboj sem čutila vso moč in veličastvo milostljivega Boga. Kar je ustvaril, bo tudi branil in čuval. — Nato sem se začela Bogu zahvaljevati. Izvor življenja je bil tudi Rešitelj duš. Mr. Rochester je bil varen: bil je otrok božji in Bog ga bo čuval. Spet sem legla; kmalu sem pozabila svoje gorje in zaspala.

Drugega jutra se me je iznova lotila skrb. Že davno ptice bile zapustile gnezda, že dolgo so čebele nabirale med po vresju, že so se precej skrčile sence, ko sem vstala in se ozrla.

Damske nogavice

v najnovej ih modnih barvah

Umetna svila po Din 10.—, 18.—, 24.—, 1a. pralna svila po Din 34.— in Din 42.—, flor po Din 12.—, 16.—, 18.—, 20.—, 27.— itd., moške nogavice Din 4.—, 7.—, 9.—, 12.— itd.

čevlji, sandali,

telovadni čevlji itd.

Velika izbira pri

Jakobu Lahu

MARIBOR, GLAVNI TRG 2

zastopniki se sprejmejo

Sotira

najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel. 2510

Kdor oglašuje uspeha se raduje!

Večernik

Kupujte svoje potrebnosti pri naših inserentih!

Prvovrstna govedina jutri v soboto 4 do 6 Din

Svinjska teletina po najnižjih cenah

Kirbiš, Gosposka 23

Odprite oči

samo reklama naj ne bo merodajna

Poglejte

kvaliteto, izdelavo in ceno,

Videli boste

boljšo, a iste ali še nižje cene.

Prednost

za Vas je, da kupite najboljšo blago za najnižjo ceno. Za Veliko noč smo pripravili nad 60 vrst raznih modelov.

Cene damskih čevljev Din 130 do 225, moških Din 145 do 245

KARO

Koroška cesta 19

POZOR!

Prima teletina

bom prodajal po

Din 6.— do 8.—

Cenjenim odjemalcem se priporočam

Karl Weitzl

v soboto, 26. marca
pred gostilno Tscheligi

Vino prodaja

od 5 l naprej po 6 Din Vaupotič v Kozahih. 954

Kupim rabljene stelaže in pulte

za specerijsko trgovino. Ponudbe na upravo lista pod »Nujno«. 994

Otroški voziček,

moderne oblike, dobro ohranjen na prodaj. Kje, pove uprava »Večernika«. 995

Anton Vrecl, Pekre

Vinotoč s pristnim pečenjem

Trajni kodri Din 100.—,

onduliranje Din 6, striženje bubi-frizure Din 6, za otroke samo Din 4 pri Marici Požar, gledališki frizerki, Ve-trinjska ulica 11. 981

Spominjajte se CMD!

Restavracija Senica

Tattenbachova ul. Za velikonočne praznike točimo novodošli biser iz Kovaškega vrha (Schmitzbergerperle). — Ocvrti kozlički porcija 10 Din. 20-a

Tri sobno stanovanje

iščem za takoj. Naslov pustiti pri upravi »Večernika«. 962

Gambrinova dvorana!

Najboljša domača hrana, kosilo in večerja za Din 12.50. Abonenti se sprejmejo. 952